

जलपृष्ठजा, स्त्री, (जलस्य पृष्ठे उपरि प्रदेशे जायते इति । जन + डः ।) श्रौवालम् । इति शब्द-चन्द्रिका ॥

जलप्रायं, स्त्री, (जलस्य प्रायो बाहुल्यां यत्र ।) जलबहुलस्थानम् । अनूपदेशः । इत्यमरः । २ । १ । १० ॥

जलप्रियः, पुं, (जलं प्रियं यस्य ।) चातकपत्नी । इति शब्दरत्नावली ॥ मत्स्यः । इति शब्द-चन्द्रिका ॥

जलप्रवः, पुं, (जले प्रवते इति । हु + अच् ।) जलनकुलः । इति हारावली । ७६ ॥

जलफलं, स्त्री, (जलजातं फलम् ।) शृङ्गाटकम् । इति भावप्रकाशः ॥

जलबन्धः, पुं, (जलं बध्नाति जीवन्वृत्तौ निर्बन्धेन परिकल्पयतीति । बन्ध + अच् ।) मत्स्यः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

जलबन्धकः, पुं, (जलं बध्नातीति । बन्ध + क्तुल् ।) जलमध्यगं स्रोतोभेदकरं हारुशिलादि । तत्पर्यायः । विदारकः २ कूपकः ३ । इति शब्द-रत्नावली ॥

जलबालकः, पुं, (जलेन बलयति जीवयति स्वाश्रित-वृत्तादीनि । बल जीवने + णिच् + क्तुल् ।) विन्ध्यपर्वतः । इति हेमचन्द्रः । ४ । ६५ ॥

जलबालिका, स्त्री, (जलस्य बालिकेव ।) विद्युत् । इति हेमचन्द्रः । ४ । १७२ ॥

जलबुद्दं, स्त्री, (जलस्य बुद्दम् ।) जलविम्बम् । यथा, शुद्धितत्त्वधृतवचनम् ।
“मानुष्ये कदलीस्तम्भिः सारं सारमार्गणम् ।
यः करोति स वै सृष्टो जलबुद्दसन्निभे ॥”

जलब्रह्मी, स्त्री, (जले ब्रह्मीव ।) हिलमोची । इति हारावली । १०० ॥

जलभूः, पुं, (भवत्यस्मादिति । भू + अपादाने क्तिप् । ततो जलस्य भूः ।) मेघः । (जलं भूरु-पत्तिस्थानमस्य ।) कश्चटम् । इति शब्द-चन्द्रिका ॥

जलमचिका, स्त्री, (जलजाता मचिका ।) वारि-कृमिः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

जलमद्गुः, पुं, (जले मद्गुरिव ।) मत्स्यरङ्ग-पत्नी । इति हारावली । ८८ ॥

जलमधुकः, पुं, (जलजातो मधुकः ।) मधुक-वृक्षभेदः । जलमहुया इति भाषा । तत्-पर्यायः । मङ्गलः २ दीर्घपत्रकः ३ मधुपुष्यः ४ दौद्रप्रियः ५ पतङ्गः ६ कीरेशः ७ गौरिकाख्यः ८ । अस्य गुणाः । मधुरत्वम् । ब्रह्मवन्तिनाशित्वम् । युक्त्वलकारित्वम् । श्रौतत्वम् । रसा-यनत्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥ तत्पर्याय-गुणाः । अथ मह्या वनमहुया ।
“मधुको गुडपुष्यः स्यात् मधुवृत्तो मधुस्रवः ।
वानप्रस्थो मधुशैलो जलजोऽत्र मधूलकः ॥
मधुक्रुप्यं मधुरं श्रौतलं गुण वृंहणम् ।
बन्धुक्रुकरं प्रोक्तं वातपित्तविनाशनम् ॥ * ॥
फलं श्रौतं गुरु स्वादु शुक्लं वातपित्तनुत् ।

अद्भुतं हन्ति ह्य्यासदाहश्वासचतुश्चयान् ॥” इति भावप्रकाशः ॥

जलमचिः, पुं, (जलेन जलाकारेण मस्यति परि-श्रमतीति । मस परिश्रामे + इन् । घनीभूत-मेघस्य जलाकारेण परिश्रमनात् तथात्वम् ।) मेघः । इति हारावली । १८ ॥

जलमार्गः, पुं, (जलस्य मार्गः निर्गमपथः ।) प्रणाली । इति हेमचन्द्रः । ४ । ५५ ॥ नर्दमा इति भाषा ॥

जलमार्जारः, पुं, (जलस्य मार्जारः जले मार्जार इव इति वा ।) जलनकुलः । इति त्रिकाण्ड-शेषः ॥

जलसुक, [च्] पुं, (जलं सुचतीति । सुच् + क्तिप् ।) मेघः । इत्यमरः । १ । ३ । ७ ॥ (यथा, मेघदूते । ७१ ।
“शृङ्गासृष्टा इव जलसुचस्त्राटशा यत्र जालै-
र्धूमोद्गारावुत्तिनिपुष्पा जर्जरा निव्यतन्ति ॥”
जलमोचके, त्रि । यथा, दृष्टव्यं संहितायाम् । १६ । २ ।
“तीक्ष्णं तपत्यदितिजः शिशिरेऽपि कावे
नात्यम्बुदा जलसुचोऽचलसन्निकाशाः ॥”)

जलमूर्तिः, पुं, (जलं मूर्तिर्यस्य ।) शिवः । इति तस्याष्टमूर्तिपूजायां तिथ्यादितत्त्वम् ॥

जलमूर्तिका, स्त्री, (जलस्य मूर्तिः घनीभूता-कृतिः । ततः स्थायै संज्ञायां वा कन् टाप् चा ।) करका । इति शब्दचन्द्रिका ॥

जलमोदं, स्त्री, (जलेन जलसंयोगेन मोदयति आनन्दयति सदृगन्धप्रदानेनेत्यर्थः । सुद + णिच् + अण् ।) उशीरम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

जलयन्मृगम्, स्त्री, (जलयन्मिव कृतं मृगम् ।) जलमध्यगतमृगम् । जलटुङ्गि इति फोया-रार घर इति च भाषा । तत्पर्यायः । समुद्र-मृगम् २ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ जलयन्मनि-कृतम् ३ । इति हारावली ॥ जलयन्मन्दि-रम् ४ । यथा,—
“क्वचिद्विचित्रं जलयन्मन्दिरम् ॥” इति कालिदासः ॥

जलरङ्गः, पुं, (जले सरसि रङ्ग इव ।) वक-पत्नी । इति हारावली । १८३ ॥

जलरङ्गुः, पुं, (जले रङ्गुरिव ।) दाढ्यहपत्नी । इति हलायुधः ॥

जलरङ्गः, पुं, (जले रजति अगुरक्तो भवतीति । रङ्ग अगुरागे + अच् ।) वकपत्नी । इति हेमचन्द्रः । ४ । ३ । ८ ॥ (वकशब्देऽस्य विवरणं ज्ञातव्यम्)

जलरखः, पुं, (जलस्य रख इव भयजनकत्वात् ।) जलावनेः । प्रयोरणुः । भुजङ्गमः । इति हेम-चन्द्रः शब्दरत्नावली च ॥

जलरसः, पुं, (जलजातो रसः । जलप्रधानो रसो वा ।) लज्जम् । इति हारावली । ७५ ॥

जलरुट्, [च्] पुं, (जले रोहतीति । रुह् + क्तिप् ।) पद्मम् । इति हेमचन्द्रः । ४ । २२८ ॥

जलरुहं, स्त्री, (जले रोहतीति । रुह् + “इगुपध-इति ।” ३ । १ । १३५ । इति कः ।) पद्मम् । इति हेमचन्द्रः । ४ । २२८ ॥ (यथा, महा-भारते । १ । १२८ । ४१ ।
“जलच युयुभे द्वयं पुल्लेजलरुहेस्तथा ॥”)

जलरूपः, पुं, (जलस्य रूपमिव रूपं यस्य । शुभवर्णत्वा-दस्य तथात्वम् ।) मकरः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

जललता, स्त्री, (जले लतेव तदाकारत्वात् ।) तरङ्गः । इति हारावली । २०५ ॥

जलवरगटः, पुं, (जलं रसस्तत्प्रधानो वरगटो वसन्तः ।) जलवसन्ताख्यव्रणः । पानीवसन्त इति भाषा । तत्पर्यायः । भोगः २ । इति हारावली । १४२ ॥

जलवल्कलः, पुं, (जलस्य वल्कल इव ।) कुम्भिका । इति हारावली । ११२ । पाना इति भाषा ॥

जलवल्ली, स्त्री, (जलजाता जलप्रधाना वा वल्ली ।) शृङ्गाटकः । इति राजनिर्घण्टः ॥

जलवायसः, पुं, (जले वायसः काक इव कृष्ण-वर्णत्वात् ।) मद्गुपत्नी । इति हेमचन्द्रः । ४ । ३८६ ॥ पानीकौडि इति भाषा ॥

जलवासं, स्त्री, (जलेन वासो गन्धो यस्य ।) उशीरम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

जलवासः, पुं, (जलं वासयतीति । वस + णिच् + अण् ।) विष्णुकन्दः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (जले वासः निवासः । सलिलनिवासः । यथा, महाभारते । १२ । २६० । ५ ।
“स चिन्तायमास मुनिर्जलवासो कदाचन ॥”
जले वासो यस्य इति विग्रहे जलवासिनि, त्रि । यथा तत्रैव । १२ । २६० । ४ ।
“स कदाचित् महातेजा जलवासो महौपते ! ।
चचार लोकान् विप्रर्षिः प्रेचभाषो
मनोजवः ॥”)

जलवाहः, पुं, (जलं वहतीति । वह् + “कर्म-ण्यच् ।” ३ । २ । १ । इत्यण् ।) मेघः । इति हेमचन्द्रः । २ । ७८ ॥ (यथा, भारविः । १२ । २१२ ।
“साद्रिजलघ्नजलवाहपं
सद्दिगन्धुवानिव विन्धमोजसा ॥”
जलवाहके, त्रि । यथा, महाभारते । २ । ७ । २० ।
“जलवाहास्तथा मेधा वायवस्तनयित्त्वः ॥”)

जलविडालः, पुं, (जले विडाल इव ।) जलनकुलः । इति हारावली । ७६ ॥

जलविन्दुजा, स्त्री, (जलविन्दुभ्यो जायते इति । जन + डः ।) यावनालीशर्करा । इति राज-निर्घण्टः ॥

जलविल्वः, पुं, (जलप्रधानो विल्व इव ।) कर्कटः । पञ्चाङ्गः । जलचत्वम् । इति मेदिनी । वे, ५८ ॥ चातरजल इति भाषा ॥

जलविषुवं, स्त्री, (जलप्रधानं विषुवम् ।) तुला-संक्रान्तिः । तत्पर्यायः । आश्विनचिह्नितम् २ । इति शब्दरत्नावली ॥ चक्रविशेषः । यथा,—
“मानं शिरे यश्मुक्षपञ्चवेदं
वचश्चतुर्भे बहुवित्तलभः ।